

ændres som følge af forslaget. Det er her forudsat, at bestemmelserne om, Forbrugerombudsmandens ret til at indtræde i retssager, pligt til at orientere offentligheden samt adgang til at bestemme, hvilke sager, der skal behandles, opretholdes i bekendtgørelsen.

§ 15, stk. 6 og 7, er en gentagelse af den gældende lovs § 15, stk. 2 og 3. Se i øvrigt bemærkningerne til §§ 12a og 12b.

Til § 16

Bestemmelsen i stk. 2, der er et led i forhandlingsprincippet, giver Forbrugerombudsmanden kompetence til at udstede påbud i de tilfælde, hvor en erhvervsdrivende har tilsidesat et tilsagn, der er afgivet over for Forbrugerombudsmanden, om enten at bringe en vis ulovlig adfærd til ophør eller acceptere visse nærmere vilkår for en påtænkt markedsføringsforanstaltning. Overtrædelse af et påbud kan straffes efter § 22, stk. 1.

Til § 17

Udarbejdelse af retningslinier har siden lovens ikrafttræden været et centralt led i Forbrugerombudsmandens påvirkning af de erhvervsdrivende til at virke i overensstemmelse med loven og i fastlæggelsen af god markedsføringsskik. Systemet med retningslinier har fungeret godt og giver mulighed for en løbende, hurtig, effektiv og billig markedsstilpasning af god markedsføringsskik mv. i overensstemmelse med de omskiftelige behov på et område i konstant bevægelse. Retningslinier har imidlertid hidtil ikke været omtalt i selve lovteksten, og det er fundet hensigtsmæssigt at indsætte en bestemmelse herom i lovteksten for at afspejle praksis.

Retningslinier for god markedsføringsskik på et givet område bliver i almindelighed til ved forhandling med vedkommende erhvervs- og forbrugerorganisationer.

Retningslinier er ikke formelt bindende, men handlinger i strid hermed må i almindelighed forventes at blive betragtet som stridende mod god markedsføringsskik. Retningslinier udelukker ikke domstolene fra at foretage en prøvelse af om overtrædelser i det enkelte tilfælde er i strid med god markedsføringsskik eller andre bestemmelser i loven, jf. herom også grundlovens § 63.

Til § 18

Reglerne om forhåndsbesked har hidtil været indeholdt i bekendtgørelsen om Forbrugerombudsmandens virksomhed. Regler herom foreslås medtaget i selve lovteksten, således at denne reflekterer af-

vejningen af forhåndsbesked som informationsmulighed for virksomhederne og styringsinstrument for Forbrugerombudsmanden.

Efter loven påhviler der Forbrugerombudsmanden pligt til at føre tilsyn. Denne opgave løses ved markedsovervågning, information, forhandling, udarbejdelse af retningslinier, generel vejledning, retsforfølgning mv. Ligesom hidtil er det op til Forbrugerombudsmanden at tilrettelægge arbejdet i overensstemmelse med lovens formål med henblik på bedst mulig målopfyldelse inden for rammerne af givne ressourcer. Virksomhederne har derfor ikke noget krav på at få forhåndsbesked, men kan alene forvente, at en anmodning herom imødekommes, for så vidt arbejdet med spørgsmålet kan indpasses i den nævnte ramme for Forbrugerombudsmandens virksomhed.

Forhåndsbesked indebærer en udtalelse om Forbrugerombudsmandens syn på lovligheden af en påtænkt foranstaltning. I almindelighed er det interessante for den spørgende, om foranstaltningen er lovlig. En klar stillingtagen hertil med en kortfattet begrundelse vil i almindelighed være tilfredsstillende som svar. Mener Forbrugerombudsmanden, at en sådan klar udmelding ikke er mulig på baggrund af hidtidig praksis mv., kan den spørgende ikke forlange andet og mere end en kortfattet orientering om de momenter, der efter det foreliggende må antages at indgå i afvejningen.

En forhåndsbesked er en besked om lovligheden af det forelagte, ikke en vurdering af dets egnethed, ligesom der heller ikke gives anden anvisning på, hvorledes en ulovlighed kan undgås, udover den der ligger i begrundelsen for at anse aktiviteten for ulovlig.

En forhåndsbesked er en orientering, ikke en bindende stillingtagen til lovligheden. En erhvervsdrivende kan spørge, men må selv tage ansvaret for foranstaltningens lovlighed. Når foranstaltningen realiseres, må vedkommende finde sig i, at andre erhvervsdrivende eller forbrugere m.fl. anfægter lovligheden. Uden sådan eksternt anledning må den erhvervsdrivende imidlertid kunne regne med, at Forbrugerombudsmanden står ved sin udtalelse om, at foranstaltningen efter hans opfattelse er lovlig. En forudsætning herfor er selvsagt, at den realiserede foranstaltning er identisk med den forelagte, og at realiseringen sker tidsmæssigt i forlængelse af forespørgslen.

Det forhold, at der kan spørges og fås en besked, bør ikke uden videre medføre, at den erhvervsdrivende kan anfægte et negativt svar under et anerkendelsessøgsmål mod Forbrugerombudsmanden, medmindre der rent undtagelsesvist skulle være særlige